

Arrest

nr. 218 332 van 15 maart 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VAN OLMEN
Jakob Smitslaan 39/202
2400 MOL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 31 januari 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 28 december 2018 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), aan de verzoekende partij op 2 januari 2019 ter kennis gebracht.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat B. VAN OLMEN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché F. VAN DIJCK, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 8 februari 2018 dient verzoekster, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in de hoedanigheid van ander familielid – partner in het kader van een duurzame relatie. Zij wordt in het bezit gesteld van een bijlage 19*ter* en er wordt haar gevraagd om binnen de drie maanden de volgende documenten voor te leggen: “*bewijs van de feitelijke relatie*”.

Op 28 december 2018 beslist de gemachtigde van de bevoegde minister tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing:

“(...)

BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 02.07.2018 werd ingediend door:

*Naam: D. (...) Voornamen: M. A. (...) Nationaliteit: Suriname Geboortedatum: (...).1977
Geboorteplaats: P. (...) Identificatienummer in het Rijksregister: xxx
Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)*

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg op 02.07.2018 gezinshereniging aan met haar aangehaalde feitelijke partner, zijnde P. S. E. (...), van Nederlandse nationaliteit, met rijksregisternummer xxx, op basis van artikel 47/1, 1° van de wet van 15.12.1980.

Artikel 47/3 van de wet van 15.12.1980 stelt dat ‘de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 1°, moeten het bestaan bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen en ook het duurzaam karakter van die relatie’.

Ter staving van de aangehaalde duurzame relatie werden twee ongedateerde foto’s voorgelegd. Echter, aangezien er niet kan nagegaan worden wanneer deze foto’s genomen werden, kunnen ze niet aanvaard worden als afdoende bewijs van het duurzame en stabiele karakter van de aangehaalde relatie tussen betrokkenen.

Op basis van de voorgelegde stukken is zowel de voorgehouden affectieve relatie tussen betrokkenen, als het aangehaalde duurzame karakter ervan, onvoldoende bewezen. Indien betrokkene, zoals zij voorhoudt, werkelijk een duurzame feitelijke relatie heeft met de referentiepersoon, kan van haar redelijkerwijze worden aangenomen dat zij meer en meer overtuigende stukken kan voorleggen.

Uit de gegevens van het Rijksregister blijkt dat de referentiepersoon sedert 02.07.2018 gedomicilieerd is op het adres van betrokkene. Louter het feit dat betrokkene en de referentiepersoon een gemeenschappelijke verblijfsplaats hebben, kan niet worden beschouwd als afdoende bewijs van het bestaan van een duurzame partnerrelatie en/of van een gezinsleven.

Betrokkene toont niet afdoende aan te voldoen aan de voorwaarden van artikel 47/1, 1° van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

De aanvraag tot gezinshereniging wordt geweigerd. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis: artikel 7, 1, 2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken.

Hierbij wordt art. 74/13 van de wet van 15.12.1980 wel degelijk in overweging genomen. Van gemeenschappelijke kinderen is geen sprake, evenmin van een probleem betreffende de gezondheid van betrokkene. Verder, wat het gezins- en familieleven betreft: het bevel is het logische gevolg van het niet voldoen aan de verblijfsvoorwaarden. Indien het lang verblijf niet kan worden toegestaan en er geen andere rechtsgrond is waardoor betrokkene alsnog legaal in België zou kunnen verblijven, wat hier het geval is, is een bevel het enige alternatief. Het duurzame karakter van de aangehaalde feitelijke relatie werd niet afdoende aangetoond. Het staat beiden vrij zich elders te vestigen alwaar zij legaal kunnen binnenkomen en verblijven of hun contacten zo in te richten dat de referentiepersoon in België verblijft en betrokkene een andere verblijfplaats kiest. Er dient tevens opgemerkt te worden dat de huidige beslissing geen weigering van voortgezet verblijf inhoudt.

(...)"

Op 27 december 2018 nam de gemachtigde van de bevoegde minister ten opzichte van verzoeksters minderjarige zonen de beslissingen dat de bijlage 19ter die hen werd afgegeven als onbestaande moet worden beschouwd omdat er geen wettelijke band is met de referentiepersoon.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

"ENIGE MIDDEL: MACHTSOVERSCHRIJDING

Artikel 39/2 §2 Vreemdelingenwet bepaalt dat Uw Raad als annulatierechter uitspraak doet "over de overige beroepen" (zoals onderhavig beroep) wegens overtreding van substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht.

Verzoekster houdt voor dat de administratieve overheid, verantwoordelijk voor de bestreden beslissing (Beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met het bevel om het grondgebied te verlaten d.d. 28.12.2018 (Koninkrijk België — Provincie — Arrondissement Gemeente Mol — Ref.: (...)), haar macht heeft overschreden, doordat er wel sprake is van een gezinsleven.

Verzoekster wijst wat betreft het gezinsleven op:

- *Haar kinderen die tevens school lopen te Mol (STUK 2 en 8);*
- *Attesten woonplaats met historiek adressen van verzoekster en haar partner (STUK 6 A en B) en*
- *Bijgebrachte verklaringen (STUK 3,4, 9 en 10) samenstelling gezin waaruit blijkt dat zij al geruime tijd met dhr. P. (...) samenwoont."*

2.2. In de nota repliceert de verwerende partij het volgende:

"Verzoekster stelt in enig middel machtsoverschrijding of afwending van macht voor doordat er wel sprake is van een gezinsleven. Zij verwijst haar kinderen die school lopen in mol, attesten woonplaats met historiek adressen van verzoekster en haar partner en bijgebrachte verklaringen waaruit blijkt dat zij al geruime tijd met dhr. P. (...) samenwoont.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoekende partij een aanvraag voor een verblijf van meer dan drie maanden als ander familielid van een burger van de Unie, haar Nederlandse feitelijke partner heeft ingediend op 02.07.2018.

In de bijlage 19ter die verzoeker op 02.07.2018 heeft verkregen, werd verzoekende partij verzocht om de bewijzen van de feitelijke relatie over te maken binnen de die maanden (en dus ten laatste op 01.10.2018).

De bestreden beslissing d.d. 28.12.2018 luidt als volgt:

"(...)

Artikel 47/3 van de wet van 15.12.1980 stelt dat 'de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 1°, moeten het bestaan bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen en ook het duurzaam karakter van die relatie'.

Ter staving van de aangehaalde duurzame relatie werden twee ongedateerde foto's voorgelegd. Echter, aangezien er niet kan nagegaan worden wanneer deze foto's genomen werden, kunnen ze niet aanvaard worden als afdoende bewijs van het duurzame en stabiele karakter van de aangehaalde relatie tussen betrokkenen. Op basis van de voorgelegde stukken is zowel de voorgehouden affectieve relatie tussen betrokkenen, als het aangehaalde duurzame karakter ervan, onvoldoende bewezen. Indien betrokkene, zoals zij voorhoudt, werkelijk een duurzame feitelijke relatie heeft met de referentiepersoon, kan van haar redelijkerwijze worden aangenomen dat zij meer en meer overtuigende stukken kan voorleggen.

Uit de gegevens van het Rijksregister blijkt dat de referentiepersoon sedert 02.07.2018 gedomicilieerd is op het adres van betrokkene. Louter het feit dat betrokkene en de referentiepersoon een gemeenschappelijke verblijfsplaats hebben, kan niet worden beschouwd als afdoende bewijs van het bestaan van een duurzame partnerrelatie en/of van een gezinsleven.

Betrokkene toont niet afdoende aan te voldoen aan de voorwaarden van artikel 47/1, 1° van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

De aanvraag tot gezinshereniging wordt geweigerd. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken. Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.

Wettelijke basis: artikel 7, 1, 2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken.

Hierbij wordt art. 74/13 van de wet van 15.12.1980 wel degelijk in overweging genomen. Van gemeenschappelijke kinderen is geen sprake, evenmin van een probleem betreffende de gezondheid

van betrokkene. Verder, wat het gezins- en familieleven betreft: het bevel is het logische gevolg van het niet voldoen aan de verblijfsvoorwaarden.

Indien het lang verblijf niet kan worden toegestaan en er geen andere rechtsgrond is waardoor betrokkene alsnog legaal in België zou kunnen verblijven, wat hier het geval is, is een bevel het enige alternatief. Het duurzame karakter van de aangehaalde feitelijke relatie werd niet afdoende aangetoond. Het staat beiden vrij zich elders te vestigen alwaar zij legaal kunnen binnenkomen en verblijven of hun contacten zo in te richten dat de referentiepersoon in België verblijft en betrokkene een andere verblijfplaats kiest. Er dient tevens opgemerkt te worden dat de huidige beslissing geen weigering van voortgezet verblijf inhoudt.” (eigen arcering).

Waar verzoekende partij voorhoudt dat de weigering van aanvraag van machtsafwending blijk zou geven, laat verweerder gelden dat dergelijke kritiek juridische grondslag mist. Verwerende partij werpt op dat er slechts sprake kan zijn van machtsafwending wanneer een bestuursoverheid de bevoegdheid welke haar door de wet is verleend met het oog op het bereiken van een bepaald oogmerk van algemeen belang, gebruikt om een ander doel na te streven en wanneer dit ongeoorloofde oogmerk het enige doel is van de betrokken bestuurshandeling (R.v.V., nr. 1.873, 21.09.2007).

Verzoekende partij brengt documenten aan bij het verzoekschrift die zouden moeten aantonen dat verzoekster over een gezinsleven beschikt. Verwerende partij stelt vast dat geen van deze documenten zich in het administratief dossier bevonden op het moment van het nemen van de bestreden beslissing. Verwerende partij kan dan ook niet verweten worden hier geen rekening mee te hebben gehouden.

Een verwijzing naar deze nieuwe documenten, kan door verzoeker niet voor de eerste keer in het kader van de procedure voor de Raad worden gedaan. De Raad zou immers zijn bevoegdheid overschrijden indien hij rekening zou houden met elementen die niet aan de verwerende partij zouden worden voorgelegd. Voor de beoordeling van de wettigheid van een bestuurshandeling moet de Raad zich plaatsen op het ogenblik van het nemen van die bestuurshandeling, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (RvS 26 maart 2013, nr.222.999).

De gemachtigde heeft weldegelijk alle elementen en documenten die bij de aanvraag werden ingediend, in overweging genomen en onderzocht. Het loutere feit dat verzoekende partij het niet eens is met de bestreden beslissing, is uiteraard niet voldoende om afbreuk te doen aan de gedegen motivering van de bestreden beslissing.

Met betrekking tot de aangevoerde machtsoverschrijding dient vastgesteld te worden dat de verzoekende partij niet aantoont dat de gemachtigde van de minister zijn bevoegdheid heeft overschreden door het nemen van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten op basis van artikel 47/1 van de vreemdelingenwet.

De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat er sprake is van machtsafwending.

Het middel is ongegrond.

Tot slot merkt verwerende partij op dat een beroep ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, gericht tegen de beslissingen dd. 28.12.2018, geen schorsende werking heeft. Een procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft enkel in de gevallen opgesomd in artikel 39/79 van de Vreemdelingenwet automatisch een schorsende werking.”

2.3.1. Een overheid begaat een machtsoverschrijding wanneer zij zich bevoegdheden heeft aangematigd die door de wet aan een ander orgaan zijn opgedragen.

Er kan slechts sprake zijn van machtsafwending wanneer een bestuursoverheid de bevoegdheid welke haar door de wet is verleend met het oog op het bereiken van een bepaald oogmerk van algemeen belang, gebruikt om een ander doel na te streven en wanneer dit ongeoorloofde oogmerk het enige doel is van de betrokken bestuurshandeling (RvS 12 februari 2003, nr. 115.739).

Verzoekster werpt op dat de administratieve overheid verantwoordelijk voor de thans bestreden beslissing haar macht heeft overschreden, doordat er wel sprake is van een gezinsleven. Verzoekster wijst in dit verband op attesten waaruit blijkt dat haar kinderen schoollopen (zie stukkenbundel verzoekster, stuk 8), attesten woonplaats met een historiek van de adressen van verzoekster en de heer P. (zie stukkenbundel verzoekster, stuk 6) en bijgebrachte verklaringen waaruit volgens verzoekster blijkt dat zij al geruime tijd met de heer P. samenwoont (zie stukkenbundel verzoekster, stukken 3, 4, 9 en 10).

De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen (RvS 23 september 2002, nr. 110.548). Dit betekent dat de stukken waarop het bestuur zich kan baseren voor het nemen van de bestreden beslissing zich in het administratief dossier moeten bevinden, of ten laatste vóór het nemen van de bestreden beslissing aan het bestuur moeten

worden overgemaakt. Te dezen blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat verzoekster de schoolattesten van haar kinderen (zie stukkenbundel verzoekster, stuk 8) en de verklaringen waaruit volgens haar blijkt dat zij al geruime tijd met de heer P. samenwoont (zie stukkenbundel verzoekster, stukken 3, 4, 9 en 10) niet heeft voorgelegd aan het bestuur, zodat hiermee geen rekening kon worden gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing. Deze stukken worden pas voor het eerst toegevoegd bij huidig verzoekschrift. In zoverre verzoekster zich baseert op deze stukken om aan te tonen dat zij wel degelijk voldoet aan de voorwaarden die artikel 47/1, 1° van de vreemdelingenwet stelt, lijkt het haar bedoeling te zijn de Raad de kwetsieuze feiten te laten heronderzoeken. Het behoort evenwel niet tot de bevoegdheid van de Raad om zijn beoordeling van de feiten in de plaats te stellen van die van de bevoegde administratieve overheid. De bij het verzoekschrift gevoegde schoolattesten en verklaringen kunnen aldus niet dienstig worden aangebracht in onderhavige procedure. Het staat verzoekster vrij om deze stukken ter beoordeling van het bestuur voor te leggen in het kader van een nieuwe aanvraag.

Door thans louter te wijzen op attesten waaruit blijkt dat verzoekster en de heer P. op hetzelfde adres ingeschreven stonden beperkt verzoekster zich tot een herhaling van hetgeen al uit haar aanvraag bleek zonder daarbij aan te tonen dat in de bestreden beslissing op grond van onjuiste feitelijke gegevens of op kennelijk onredelijke wijze wordt uiteengezet dat: *“Uit de gegevens van het Rijksregister blijkt dat de referentiepersoon sedert 02.07.2018 gedomicilieerd is op het adres van betrokkene. Louter het feit dat betrokkene en de referentiepersoon een gemeenschappelijke verblijfsplaats hebben, kan niet worden beschouwd als afdoende bewijs van het bestaan van een duurzame partnerrelatie en/of van een gezinsleven.”*

Thans blijkt niet dat de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie zich bevoegdheden heeft aangematigd die door de wet aan een ander orgaan zijn opgedragen.

Er wordt geen machtsoverschrijding of machtsafwending aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien maart tweeduizend negentien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET